

det er det, at det er notorisk, at Agerbruget skyder Arbejdskraften bort fra sig. Hvis hele den Befolkning, der er født paa Landet, vilde blive der ude, saa vilde de nok faa at se, hvad Arbejdsløshed er, thi de kunde slet ikke beskæftige de Folk derude med den Produktionsmaade, de have. Jeg ved ikke, om den ærede Minister kender de moderne Indretninger, som kaldes Tærskemaskiner, Mejemaskiner og alle andre Landbrugsmaskiner; de have jo den samme Egenskab som alle andre Maskiner, at de overflødiggøre den menneskelige Arbejdskraft, samtidig med at de forøge Udbytten for Jordejeren, Arbejdsgiveren. Saaledes er Tilstanden. Man kan gennem Statistikken se, at Landbruget, trods den forøgede Produktivitet, ikke er i Stand til at beskæftige paa langt nær den forøgede Befolkning, der kommer til ude paa Landet. Alt dette forekommer mig at tale for, at ikke alene Kommunerne bør være med til at støtte de arbejdsløse, men at ogsaa Staten bør træde hjælpende til.

Der findes i det Forslag, som her foreligger fra Flertallets Side, en enkelt Paragraf, som gaar ud paa at give Københavns Kommune Ret til at forhøje sin Indkomstskat med $\frac{1}{4}$ pCt. Vi have sluttet os til dette Forslag, men kun under den Forudsætning og kun ud fra den Betragtning, at vi i Øjeblikket ikke have andet at forøge Kommunens Indtægt med. Men vi erkende selvfølgelig ikke paa nogen Maade, at dette skulde være et Grundlag for en fremtidig Beskatning i København, at det skulde være en retfærdig Maade at gaa frem paa. Vi tage det som en Nødhjælp, som vi ere nødte til at tage i Øjeblikket, fordi der ikke bydes os andet. Men jeg beklager i højeste Grad, at der ikke bydes os andet. Hvorfor er den Skattelov for København, som den højtærede Konseilspræsident i sin Programtale lovede, der skulde komme, og som ogsaa den ærede Ordfører for Flertallet (P. T. Nielsen) i sin Tid udtalte sig til Gunst for, ikke kommen paa vort Bord? Hvorfor har den ikke været forhandlet, ja, hvorfor er den ikke allerede gennemført, saaledes at den kunde træde i Kraft fra 1. April. Jeg forstaar det ikke, og jeg ved ikke, hvad Grunden dertil er.

Baade fra den højtærede Indenrigsministers og fra anden Side er det udtalt, at København er en rig Kommune. Det slaar man om sig med; man siger, det har ingen Nød, den kan sagtens klare sig og yde de Penge, der er Tale om. Jeg vil nok spørge den højtærede Minister, om

han er klar over, hvor denne Velstand findes. Den findes ikke i Kommunens Kasse, for der er der Underskud og har været Underskud i flere Aar. Men den højtærede Minister ved naturligvis godt, at der i København bor en Del rige Folk, og deri er jeg ganske enig. Men vore Skatte love ere jo saadanne, at vi ikke her som i det øvrige Land kunne paaligne Skatterne efter en stigende Skala og efter det Behov, som Kommunen har. Vi ere nødte til at lade de rige Skatteydere svare den ringe Skat, som de betale efter den nuværende Skattelov, og som er omtrent den samme, som de smaa Skatteydere maa betale, ja, paa visse Omraader endogsaa ringere. Arealskatten trykker jo langt haardere ikke alene paa de smaa direkte Skatteydere, men ogsaa paa hele den Del af Befolkningen, som er saa fattig, at den ikke svarer Skat. Der er altsaa ganske vist en hel Del rige Folk i København, men hvorfor sætter Regeringen os ikke i Stand til at benytte denne Velstand, saaledes at vi kunne komme i Besiddelse af de Penge, som skulle bruges til disse saavel som til andre Formaal, paa samme retfærdige Grundlag, som er og altid har været gældende i det øvrige Land, nemlig efter stigende Skala og i Forhold til Kommunens Behov. En saadan Skattelov have vi endnu ikke set noget til. Om den kommer i denne Samling, ved jeg ikke. Jeg vilde ønske, den maatte komme frem og blive gennemført. Og for saa vidt den bliver gennemført, vil jeg gaa ud fra, at det her foreslaaede Tillæg til Skatteprocenten bortfalder, saaledes at man kan udskrive Skat efter de nye Regler, som maaske dog alligevel blive vedtagne i denne Samling, skønt der ikke er noget, der tyder derpaa.

Med disse Bemærkninger skal jeg til lade mig at anbefale det Forslag, vi Socialdemokrater have stillet. Det tager Sigte paa at yde en øjeblikkelig Hjælp til de arbejdsløse, dels gennem Arbejdsløsheds kasserne, dels gennem Hjælpekasserne. Vi mene ganske vist, at Kommunerne bør yde Penge dertil, det ere vi ikke blinde for, men vi mene tillige, at Staten bør hjælpe, og vi foreslaa derfor, at Staten skal yde Halvdelen af de ekstraordinære Beløb, som ydes. Vi have en ekstraordinær Arbejdsløshed, der ødelægger Hjemmene i Massevis, og som de bestaaende Arbejdsløsheds kasser ikke kunne bære ordinært. De havde maaske kunnet gøre det i højere Grad end nu, hvis de havde bestaaet i længere Tid, saaledes at de havde opsparret sig nogle Penge, men de faa nu straks i